

Академічна Панорама

№ 4 2001

3 В'ячеслав Брюховецький:
Чи є альтернатива
тестуванню?

4 Борис Жебровський:
Який же оптимальний
шлях?

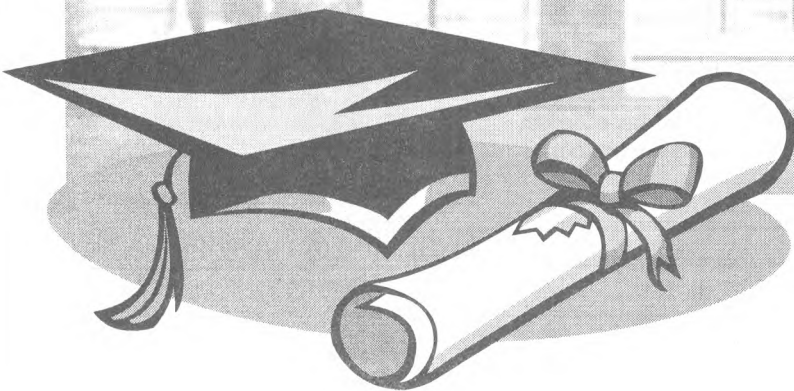
6 Народовладдя
в академії, або
Студентська влада
в НаУКМА

Над випуском працювали:

редактор Таїсія Шаповаленко;
кореспонденти: Тетяна Ільницька,
Юлія Коломак, Ярослава Марусик,
Ольга Прево, Олеся Струк.

Верстка Сергія Кувака.

Дизайн Сергія Калиновського.
Фотоілюстрації Дмитра Саніна.

У контексті травневої презентації факультетів та навчальних програм Національного університету «Києво-Могилянська академія» пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з деканом Магістеріуму НаУКМА, доктором філологічних наук, професором Володимиром Моренцем.

Взагалі, в Америці вважається престижним бакалаврат закінчити в Іллінойському університеті, магістерку в Колумбійському, а докторат виконувати в Гарварді. Це є клас.

Магістеріум готує високоякісний «продукт»

— Володимире Пилиповичу, скажіть, будь ласка, в чому полягають умови вступу на магістерські програми Києво-Могилянської академії?

— Є певні загальні правила, а саме: абітурієнти мають подати оригінальну наукову студію з даної галузі, скласти письмові іспити з української та англійської (переказ або тест), письмовий іспит зі спеціальності та пройти співбесіду (за темою поданої студії). Водночас програми мають і свої особливі умови вступу. Так, більшість програм декларує, що випускники нашого Бакалаврату, які мають середній рейтинг 91 бал і вище й відмінні результати з певних фахових дисциплін, приймаються до Магістеріуму без іспитів. Решта абітурієнтів складає іспити, які відбуваються в липні. Документи приймаються з 1 червня до 7 липня за нашою адресою: вул. Сковороди 14, кімн.7. Іспити займають до десяти днів. Кожний іспит зокрема не є визначальним (аби лише результат був не нижче задовільного), місце претендента в списку даної програми визначає набрана ним сума балів.

— Конкурс великий?

— Це залежить від популярності, привабливості програми, її «активності», від того, наскільки вона себе проявляє. Коли не брати до уваги міжнародної магістерської програми «Економічна теорія», де конкурс — 5 і більше осіб на місце, то пересічно по Магістеріуму ця цифра складала минулого року 1,3-1,4 особи на місце. Це зовсім небагато, що пов'язано як з дуже скромною, м'яко кажучи, стипендіальною забезпеченістю молоді, пропонуваними їй житловими умовами, так і раннім входженням студентства в трудове життя. Не кожен вважає доконечним ще пару років «гризти граніт науки», не кожен пов'яже майбутнє з науково-дослідною діяльністю. Цим я хочу підкреслити, що Магістеріум НаУКМА — не журавель у небі, а

реальна можливість для всіх, готових присвятитися навчанню, віддати свій час і сили здобуттю глибоких знань. А це також — вибір!

Більше того, я хочу наголосити, що ми дуже зацікавлені, аби до нас приходили бакалаври й спеціалісти з інших ВНЗ. Практика показує, що ті, хто прийшов «зі сторони», в остаточному підсумку часто виявляються кращими, ніж наші власні випускники, котрі вже «спочили на здобутих лаврах НаУКМА», розслабилися, самозаспокоїлися. Крім того, ця «свіжа кров» і наших студентів змушує доводити свій клас, стимулює здорову конкуренцію.

— Чи два роки навчання не обтяжливі для «нетерплячої молоді»?

— По-перше, це залежить від того, що людина шукає. Коли самого диплому, «папірця», то, напевне, до нього є коротші шляхи. Коли «школи» і знань, то цей час на здобуття їх варто віддати свідомо. По-друге, якщо взяти традиційну модель вищої освіти з її науковою перспективою, то це 5 років університету плюс 3 роки аспірантури, себто — 8 років. Ми пропонуємо 4 роки бакалаврату, 2 роки магістеріуму і 2 роки аспірантури. В підсумку той самий 8-річний цикл, але кожний із його етапів специфічно напружений і свідомо обраний у широкому полі можливостей. Результати цього свідчать самі за себе. Скажімо, в останні роки з-поміж 15 переможців всеукраїнського конкурсу на Гарвардську Літню школу третина була з НаУКМА. Отож ми не кажемо, що ми найкращі, про нас свідчать наші випускники. І тому наш диплом дуже шанується у світі. Хоча головний диплом видає життя, в якому особистість знаходить своє місце й здобуває свої перемоги.

Розмову вела Ярослава Марусик, студентка магістерської програми з політології Національного університету «Києво-Могилянська академія»

«...У нас не можна вчитися від сесії до сесії...»

В'ячеслав БРЮХОВЕЦЬКИЙ,
президент НаУКМА:

У нас не можна вчитися від сесії до сесії. Такі спроби були перший рік — ми їх зламали. В нас існує рейтингова система оцінки. Тобто під час триместру (а рік ділиться на 3 частини) ви можете набрати до 60-70 балів зі 100. Без цього ви іспит ніколи не пройдете, бо там залишається набрати якихось 30 чи 40 балів. А мінімум, який треба набрати — це 61 бал. Тобто це примушує студентів трудитися. І ще одне: коли мене запитують: «Чим відрізняється ваш університет від інших?», я відповідаю: підіть у бібліотеку в нашому університеті і в бібліотеку в іншому університеті, і ви побачите: вчитися у нас дуже важко і багато часу на це треба віддавати, але є результати.

Безперечно, дуже важливий момент — момент прийому: ви не будете складати традиційних іспитів — це буде тестування, як завжди, другої неділі липня. 5 годин — і далі ви зможете ходити в кіно, на танці, чекаючи результатів, які теж дуже швидко будуть, оскільки перевіряє все машина, а не людина. Тести — реально анонімні, і ніхто нікому не зможе допомогти. Я особисто допомагаю тим, що нікому не допомагаю. Система, яку ми запровадили, виключає можливість хабарів, підтасовок та смакових оцінок. Вона має недоліки, але на сьогодні вона — оптимальна.

Ще ми плануємо відкрити 3 програми (йдеться про магістерки) найближчим часом: це, сподіваюся, все-таки журналістика і (питання практично вирішене) — програму управління бізнесом. Крім того, КМА — це велика мережа навчальних закладів по всій Україні. Наша перша філія в Острозі вже має статус окремого навчального закладу,

національного. Через кілька років, я думаю, ми випустимо в життя і нашу миколаївську філію. Ми маємо мережу колегіумів по всій Україні: Київ, Черкаси, Запоріжжя, Кременець, Тернопіль, Рогатин, Донецьк, Сіверсько-Донецьк, Феодосія, Івано-Франківської області, працюємо над створенням колегіуму в Сумській області.

Хочу сказати ще про одну особливість: із перших років у нас закладалося поєднання навчальної роботи з науковою роботою.

Питання, що найбільше хвилюють абітурієнтів, і відповіді на них.

Чи враховується при вступі середній бал атестату?

— Ні, середній бал не враховується.

Які пільги мають золоті та срібні медалісти?

— Ніяких. За особливими умовами можуть вступати лише переможці III-го етапу Всеукраїнських учнівських конкурсів-захистів науково-дослідних робіт учнів-членів Малої Академії Наук України.

Чи можна вступати на два факультети одночасно?

— На бакалаврат можна вступати лише на один факультет за однією спеціальністю.

Чи приймаються ксерокопії атестату при вступі? Чи це впливає на прийом студента до НаУКМА?

— Так, приймаються, але це ніяким чином не впливає на зарахування абітурієнта до складу студентів.

Якою мовою написані тести?

— Тести написані українською, розділ з англійської мови відповідно англійською. Ці дві мови - робочі мови НаУКМА.

Чи є заочна форма навчання?

— НаУКМА має тільки денну форму навчання.

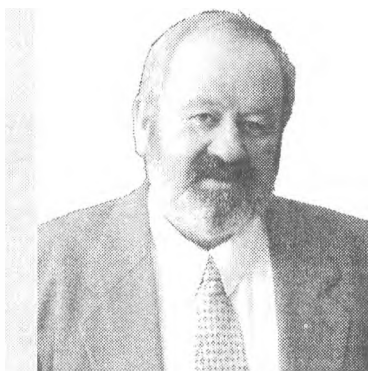
«День відкритих дверей» проведений НаУКМА у травні, засвідчив неабияку увагу старшокласників шкіл Києва та Київської області та їхніх батьків, багатьох освітян до Національного університету «Києво - Могилянська академія». В рамках його відбулись презентація НаУКМА, під час якої керівники закладу відповіли на численні запитання присутніх, екскурсії університетським містечком. За «круглим столом» освітяни Києва та області обговорили проблеми вступного тестування: його переваги та недоліки. Про все це, шановний читачу, ти можеш довідатись із цієї публікації.

Чи можна чесно вступити до НаУКМА?

— Так. І тільки так. Спробуйте — і Ви переконаєтесь в цьому.

Чи впливає написання твору при подачі документів на результати тестування?

— Не впливає. Аналіз творів відбуватиметься після зарахування абітурієнтів для оцінки їхніх творчих здібностей.

Національний університет «Києво-Могилянська академія» — перший вищий навчальний заклад України, який ввів систему тестування при вступі. І сьогодні університет сповідує цю форму вступу, постійно удосконалюючи її. «Вступні іспити чи тестування? Переваги та недоліки». — Така тема презентації вступного тестування Університету, яка нещодавно відбулася в рамках «Дня відкритих дверей» закладу. Обговорити цю проблему за «круглим столом» зібралось чимало освітян Києва та Київської області. Своїми думками поділились: В'ячеслав Брюховецький, президент Національного університету «Києво-Могилянська академія»; Борис Жебровський, начальник управління освіти Київської міської державної адміністрації; директор Києво-Могилянського колегіуму Олександр Ковальчук та Наталія Невінчана, заступник директора з навчально-виховної роботи колегіуму.

Пропонуємо Вашій увазі фрагмент обговорення.

Чи є альтернатива тестуванню?

Наші дискусії навколо тестів тривають із першого дня запровадження їх, але зараз найвиразніше звучить питання: **чому тест такий широкоформатний?** Чому математики, наприклад, мають складати англійську мову, а майбутній фізик має знати літературу? Це принципове питання. Воно полягає в тому, що ми вибираємо широкоосвічену людину. Цей аргумент найбільше стосувався представників природничого, економічного факультетів, які були проти такого підходу до тестування, але десь на третій-четвертий рік їхні сумніви розвіялись. Далі навчальний процес показав — підхід правильний. Питання полягало у виборі модулів. Два мовних модулі обов'язкові, тому що ми надаємо великого значення мовній підготовці абітурієнтів. Студенти обов'язково вивчають українську та англійську мови. Є вибір і інших мов. Обов'язкові математика, література, історія, біологія. Коли відкрився факультет правничих наук, з'явилось правознавство. Аналіз результатів, які ми мали, показав, що деякі модулі корелюють між собою. І тоді ми ввели модулі з хімії і фізики. З часом ми переконались, що корелюють між собою ще 2 модулі. Скажімо, модулі української літератури та мови. Але це обов'язкові модулі, і ми не можемо їх відмінити. Але ж є кореляція між літературою та історією. І тепер абітурієнт може вибрати або літературу, або історію. Між іншим, корелюють математика і фізика, але математику ми вважаємо обов'язковою, і не можемо робити якісь взаємозаліки з фізикою.

Перевірка тестів — це також питання досить складне, хоч технічно перевірити їх можна дуже швидко, якісно, безпомилково. Власне кажучи, комп'ютерне оброблення аркушів відповідей показало ще один

варіант, який ми й сьогодні застосовуємо. Він полягає в тому, що береться не абсолютне число балів за основу, а рейтинг абітурієнта в колі своїх конкурентів. Що це дає? Скажімо, модуль із правознавства дуже легкий порівняно з іншими. Як правило, більшість абітурієнтів відповідають на всі питання, набираючи 10 балів. А от модуль із математики складний, і набрати навіть 5 балів дуже непросто. Раніше ми брали абсолютні результати. Пізніше виникла ідея робити це за рейтингом у середині кожного модуля. І коли подивились на результати, зрозуміли, що вони найкращі не в абсолютних числах, а у відносних. Минулого року ми вже працювали в цій системі. Мені здається, що ми знайшли оптимальний варіант. **Нововведення** цього року - ми зробили вибірковий тест з історії та літератури. Також абітурієнтам буде запропоновано під час подання документів написати твір на тему, визначену комп'ютером. Результати перевірки твору не будуть враховані при наборі.

Отже, які недоліки? Вони, як правило, впливають із формалізації тестів. Це передусім однаковий підхід до всіх абітурієнтів. Якщо деякі проблеми ми вирішили, то, скажімо, проблема різної психічної організації дитини лишається не вирішеною. І при такому підході вирішити її складно. Отже, знеособлення — найбільший недолік.

Підсумовуючи, хочу сказати, що кращого шляху, ніж письмове анонімне тестування, ми на сьогодні не бачимо. Ми навчилися готувати цікавіші тести, завдання, і головне — якісний склад студентів стверджує, що ми на правильному шляху.

*В'ячеслав Брюховецький,
президент НаУКМА*

Який же оптимальний шлях ?

Із 2001 року випускається покоління, яке не знає негативної оцінки. Це не просто заміна п'ятибальної дванадцятибальною системою. Це — зміна філософії. А як на це відреагує вищий навчальний заклад? Які тут можливі психологічні аспекти? Дуже правильно, що проблему тестування ми обговорюємо разом. Ця спроба, по суті, перша, і хотілося б, щоб вона послужила прикладом для того, щоб у майбутньому вирішувати її на рівні держави і визначатись не лише по одному вищому навчальному закладу, хоч і найкращому, найпрестижнішому, а в цілому по державі.

Мені довелося на власні очі бачити прийом до вищих навчальних закладів у багатьох країнах. Із великим інтересом двічі в Клінстоні, в Америці знайомився з їхньою системою і намагався зрозуміти, як все-таки працює всеамериканський центр тестування. Зустрічав, до речі, там наших випускників, які проходили його, цікавився їхньою думкою. 100 відсотків — об'єктивно. Тому що не можна списати, подзвонити. Спроба ввести в нашій країні хоч би частково цю систему провалилась. На жаль, у найближчі роки при заробітній платі, яку мають і вчитель, і викладач вищого навчального закладу, при невизначених рейтингах університетів, вона не-реальна.

Є й інший спосіб. Мені теж довелося із ним познайомитись. Той же французький, який не передбачає вступних екзаменів. А протягом навчання, безкоштовного, до речі, можна визначитись: зможеш тут навчатись чи ні. Але це колосальні кошти для держави. Думаю, що цей шлях, для нас також нереальний.

Який же оптимальний шлях? В'ячеслав Степанович Брюховець-

кий вважає, що колектив Києво-Могилянської академії знайшов його. Мабуть, усе залежить від того, яку мету ставити. Якщо ми хочемо знайти, дійсно, обдарованих дітей, які складуть еліту нації, то можливо. Є заклади, які ставлять мету: просто вижити і набрати студента. Є приватні вищі навчальні заклади, які іноді приймають абітурієнта навіть без атестата. Тобто ми маємо сьогодні вищу освіту, наскільки неструктуровану, маємо таке розмаїття, що дуже важко знайти єдиний алгоритм вирішення цього питання. Через те, ми в такому ключі сьогодні і працюємо. Думаю, що наше управління освіти, керівники закладів зробимо висновки. Як для вчителя, для мене абсолютно зрозуміло: ніякі тести, ніякі екзамени, співбесіди не дадуть нам адекватних уявлень, оцінок про тих, чи інших учнів як особистостей. Можливо, для багатьох спеціальностей і фахів це головне. Не те, як учень із допомогою репетиторів чи без них одержує суму знань, а як він ті знання вміє використати, захистити. Важливі і психічні фактори. Ми, вчителі, дуже добре знаємо і обережно ставимось до екзаменів. Наші відмінники, наприклад, учні з добрими знаннями, на екзаменах можуть розгубитись. До речі, недоліки, про які ми вже тут, говорили, бачать і в Америці, і в Європі. Справді, ми не бачимо живої людини. От як оптимізувати цей процес, щоб можна, крім зрізу знань, на даний момент, ще й побачити цю особистість, не перекреслити те, що вона вміла робити — це питання.

*Борис Жебровський,
начальник управління освіти
Київської міської
державної адміністрації*

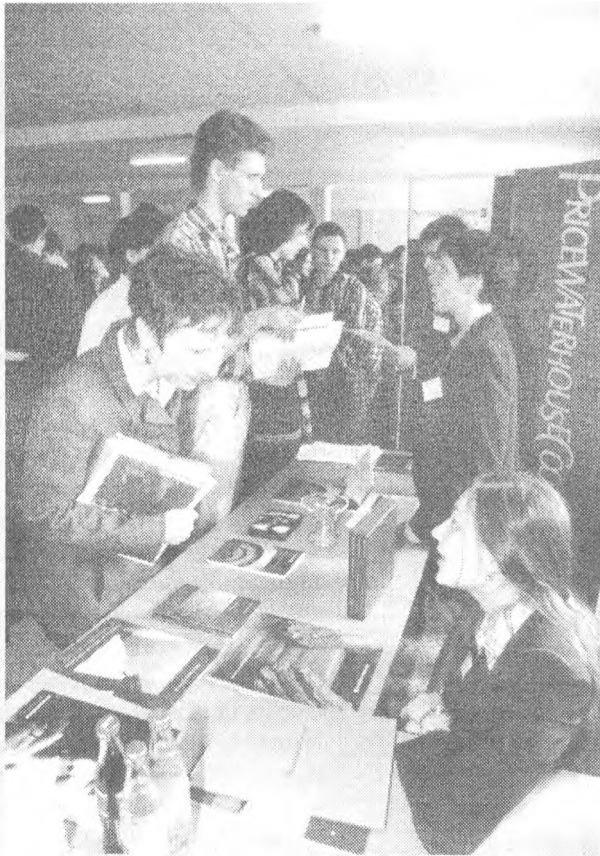

Я бачу тут три аспекти, три проблеми. Перше питання пов'язане зі збереженням наших талановитих дітей. Останнім часом ми бачимо, як зі школи, з університету іде відтік талановитої молоді. Одна з причин — на етапі школа-вищий навчальний заклад ми втрачаємо багато дітей, які могли б стати нашою гордістю. Особливо сьогодні, коли важливу роль під час вступу відіграють гроші. І тут можна довго сперечатись і наводити факти. Ця проблема існує навіть у столиці, я вже не кажу про сільську місцевість, де ця проблема існує однозначно.

Питання справедливості. Згадаймо свої шкільні роки. Вступні екзамени. Згадаймо і телефонне право, і проблему конверта, і погодьмося, що це питання соціальної справедливості. І якщо ми хочемо мати правову державу, то не шукати це рішення, означає затягувати проблему.

І третє. З'єднання двох потягів — школа і вищий навчальний заклад. Воно було завжди несинхронним.

Ярмарок кар'єр-2001: будуємо майбутнє

Більше 100 презентацій компаній організував Центр працевлаштування студентів НаУКМА упродовж своєї діяльності.

В результаті — 350 випускників знайшли постійне або тимчасове працевлаштування.

Ні для кого не секрет, що Могиланка — особливий навчальний заклад. Особливий із багатьох причин, одна з яких — це неабиякі професійні досягнення її студентів та випускників. Керівники багатьох компаній, організацій та установ, маючи серед персоналу вихованців Києво-Могиланської академії, вже неодноразово переконувалися в тому, що Могиланка готує цілеспрямовану, всебічнорозвинену, амбіційну молодь, що має не лише ґрунтовну теоретичну освіту, а й уміє на практиці застосовувати свої професійні знання.

Значних зусиль до створення такого образу наших студентів ось уже восьмий рік поспіль докладає Центр працевлаштування студентів НаУКМА (Job & Career Centre). З'явившись свого часу, він став першою в Україні організацією, діяльність якої спрямована була на роботу з величезним спектром компаній. Співпраця з компаніями полягала у встановленні зв'язків, підтриманні контактів, пошуках вакансій на стажування та постійну роботу для студентів НаУКМА.

17 травня Центр працевлаштування провів щорічний Ярмарок кар'єр. Більшість компаній, представлених на Ярмарку, вже не вперше співпрацює з Job & Career Centre. А це означає, що наші студенти не тільки не втрачають, але й у черговий раз підтверджують свій авторитет високопрофесійних працівників в очах роботодавців.

Цього року вакансії пропонували: «Arthur Andersen», «Coca-Cola», «PriceWaterhouseCoopers», «Kraft Foods Ukraine», «Reemstma Ukraina», «Philip Morris», «Валмі-Україна», «Інформаційні комп'ютерні системи», журнал «Отдел кадров», Концерн «Алеф», «Профі-центр», Національний заповідник «Софія Київська» та адміністрація НаУКМА.

Після вступного слова представника компанії «Arthur Andersen», яка, між іншим, уже вдруге виступає генеральним спонсором цієї події, розпочалися співбесіди роботодавців зі студентами. Цього року більшість компаній пропонували моголянцям реальні вакансії для постійної чи сезонної роботи. Перелік пропозицій був досить різноманітним, щоб зацікавити студентів різних факультетів та спеціальностей. Деякі фірми не визначали конкретні вакансії та вимоги для претендентів, а лише вносили інформацію про студентів у банк даних. Отже, чимало учасників Ярмарку ще матимуть реальні шанси на працевлаштування в найближчому майбутньому. Приємний також той факт, що деякі фірми шукали майбутніх працівників для роботи не тільки в Києві, а й в інших регіонах; одна компанія навіть запропонувала вакансії для роботи на Кіпрі.

Особливістю цього річного Ярмарку кар'єр стала участь адміністрації Академії, яка пропонувала студентам роботу в підрозділах рідної Alma Mater.

По закінченні Ярмарку представники компанії висловили своє задоволення результатами проведеної роботи. І, незважаючи на те, що про справжні підсумки цього річного Ярмарку говорити ще зарано, ми маємо надію, що задоволеними залишаться як керівництво компаній, так і студенти, які за допомогою Центру працевлаштування заклали одну з найголовніших та найпотрібніших цеглин в фундамент майбутньої кар'єри та всього життя.

*Ольга Прево,
студентка II курсу,
соціологія*

Народовладдя в академії, або Студентська влада в НаУКМА

Із 1992 року Студентська Колегія-2000 змінювала свій склад і тричі — засади, які регулюють її діяльність. А діяльність її, справді, спрямована на вирішення типових проблем студентського життя: актуальні для всіх відпрацювання за ДНП, процес поселення в гуртожитках, конфлікти з викладачами, соціальна допомога і, звичайно, організація всіляких розважальних та навчальних заходів. Наскільки студентам вдається діалог з адміністрацією, ілюструють реальні результати роботи Колегії.

У ході діяльності СК шостого скликання, за словами її голови Романа Казанка, для студентів НаУКМА на мешанській основі було організовано близько 20 акцій на загальну суму 38000 гривень.

Колегія наступного скликання, крім основного завдання — розроблення нових засад про діяльність СК, активно займалася соціальними питаннями. Під керівництвом в.о. голови Ростислава Шурми колегіанти організували виплату матеріальної допомоги студентам-сиротам та їхнє працевлаштування. Підтримано ініціативу про створення Житлової комісії, у складі якої студенти разом із працівниками Академії контролюватимуть процес поселення в гуртожитки.

Важливо, що думка студентів враховується на найвищому рівні — голова СК має право присутності на Вченій раді та Раді ректорату НаУКМА і бере участь у роботі найвищого колегіального органу — Академічної конференції.

Отже, колегіанти намагаються справдити надії «народу» і чесно відробляють свою плату за ДНП. Але тепер їхня робота матиме дещо інший характер. Адже нещодавно набрало чинності нове Положення про СК НаУКМА, яке кардинально змінило порядок делегування народних обранців, їхній статус і збільшило перелік повноважень.

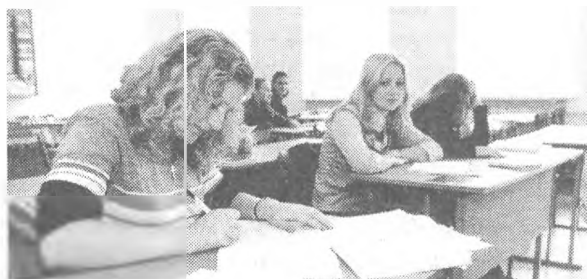
Усе, як у великій політиці: представники від факультетів обираються на основі загального рівного прямого виборчого права таємним голосуванням тепер уже на 2-річний термін. Блокова система якомога забезпечити якомога ефективнішу роботу СК, адже тепер «до влади» приходиме вже сформована команда з програмою дій.

На час виборів, як і раніше, працюватиме Виборча комісія, але тепер в її розпорядженні будуть кошти на організацію виборчого процесу. Вони формуватимуть грошові застави блоків, що беруть участь у виборах. Грошова застава — підтвердження серйозних намірів блоку. До того ж вона «підігріє» запал команди під час виборчих перегонів. Але застава має альтернативу — 200 студентських підписів.

Зате СК володітиме тепер такими відповідальними повноваженнями, як координація роботи всіх студентських організацій НаУКМА. Це, зокрема участь у прийнятті рішень про розподіл фінансово-матеріальних ресурсів, наданих адміністрацією. А ще студентські організації тепер обов'язково погоджуватимуть усі заходи з Колегією. Розроблено також механізм співпраці зі старостами факультетів і гуртожитків.

Наскільки ефективним цей механізм виявить себе в дії, побачимо вже з наступного навчального року. З вересня до роботи береться нова Студентська Колегія, за номером вісім. У її складі: Дружинін Євген, Данилович Борис, Побережний Сергій, Стельмашук Андрій, Черніга Богдан, Хуткий Дмитро, Царенко Ганна.

*Олеся Струк,
студентка ФСНТ,
соціологія*

У кожному поважному вищому навчальному закладі є студентське самоврядування. Це не лише данина традиції та індикатор престижу, а й об'єктивна потреба. В НаУКМА опір студентського тіла адміністрації якийсь час здійснював студентський рух «Безліч прав - жодних обов'язків». І прожили вони недовго...

А якщо серйозно, то інтереси студентів у Академії покликані захищати справжній представницький орган, який отримує власне офіційне місце в її бюрократичній системі. Назвавши себе Студентською колегією, представники народу визначили свої повноваження на основі краєвих навчальних здобутків студентів-політологів та винахідливості могилянців. І, ніде правди діти, значно сприяли та й безпосередньо допомагали цьому як керівництво, так і викладачі.

Цікаво, що перша Студентська колегія «встала з Могили» з ініціативи президента В.С. Брюховецького. Так, конфлікт «батьки-діти» традиційно намагаються попередити саме батьки.

Як стати бізнес-диригентом ринкового оркестру

До родини магістерських програм НаУКМА цього року додається ще одна – факультет управління бізнесом, створений на базі Києво-Могилянської Бізнес-Школи (KMBS), яка вже два роки успішно диференціюється на ринку бізнес-освіти в Україні. Всі коротко- і довгострокові проекти KMBS базуються на принципах практичності, інноваційності та лідерства. За два роки існування проведено близько 100 семінарів і курсів із менеджменту та маркетингу в 16 містах України. За даними Консорціуму з удосконалення бізнес-освіти в Україні (CEUME), 7 з 10 найпопулярніших в Україні кейсів написали викладачі Києво-Могилянської Бізнес-Школи. Програму MBA в НаУКМА створено із залученням провідних спеціалістів Центру Розвитку Лідерства General Electric, компанії №1 у світі. Викладачі Школи мали унікальну можливість пройти стажування в цьому Центрі.

6 червня з нагоди оголошення програми MBA відбувся відкритий майстер-клас «Уроки лідерства» відомих діячів бізнесу, науки та культури. Детальніше – в матеріалі власного кореспондента «АП» Ярослави Марусик

Майстер-класом віртуозів своєї справи «Уроки лідерства» урочисто відкрилась нова ініціатива НаУКМА — Програма MBA на базі Києво-Могилянської Бізнес-Школи, що готуватиме магістрів із бізнес-адміністрування.

Розрахована на професіоналів з управлінським досвідом, Програма MBA постачатиме Україні grosмейстерів та диригентів бізнесу. Дотримуючись західних стандартів, вона базується на оригінальному досвіді українських компаній і менеджерів. Усі курси — авторські і ґрунтуються на власних ситуаційних вправах викладачів, написаних про реальні українські підприємства.

Програма MBA використовує найсучасніші методики викладання: ситуаційні вправи, комп'ютерні симуляції, індивідуальні та групові проекти, управлінські вправи, Інтернет-технології. Києво-Могилянська Бізнес-Школа стала першою бізнес-школою в Україні, яка інтегрувала елементи дистанційного навчання через Інтернет у традиційні курси «Маркетинг» і «Міжнародний бізнес».

«Філософія Києво-Могилянської Бізнес-Школи, полягає в тому, що кожний топ-менеджер має бути не просто управлінцем, а диригентом у бізнесі, тим, хто вміє задати темп, захопити, надихнути ентузіазмом, передати енергію та забалансувати гру акторів на ринку», — розпочавши майстер-клас, наголосив декан факультету Павло Шеремета.

Як зауважив президент Національного університету «Києво-Могилянська академія» В'ячеслав Брюховецький під час свого виступу, талант практика зустрічається набагато рідше в житті, ніж талант письменника чи художника. Адже треба мати впевненість у теоретич-

но неможливій перемозі, вміти ризикнути і витримати ношу успіху.

Продовжуючи тему лідерства в надзвичайних умовах, Ярослав Микитин, голова правління ВАТ «Кажовський завод електрозварювального устаткування» у своїй частині майстер-класу розповів про досвід управління на заводі, як, долаючи радянську психологію «невисовування» своїх підлеглих, його команда прийшла до оновлення заводу і до завоювання своєї ніші на ринках десятків країн світу.

Вітаючи ініціативу Києво-Могилянської Бізнес-Школи, Ерік Франке, генеральний директор «УМС» (Український мобільний зв'язок), наголосив, що лідером у бізнесі може бути той, хто адаптовує свій стиль лідерства залежно від культури і країни, в якій працює його компанія. В цей день «УМС» проголосили про підтримку Програми — підтримку «Осередку маркетингу» Центру KMBS та іноземного викладача з маркетингу.

Закінчилось оголошення про відкриття MBA програми в Києво-Могилянській Бізнес-Школі виступом диригента Національної опери України, народного артиста України Івана Гамкала. На його думку, професія диригента — «річ містична», і не кожний геніальний композитор, як це засвідчила історія, може бути геніальним диригентом. Так само як і управлінцем може стати не кожен — лише той, хто знає, до чого прагне, відчуває колектив і вміє «рухати» своєї вірою у справу та енергією.

Києво-Могилянська Бізнес-Школа разом зі своїми слухачами творитиме особливу бізнес-ауру в Україні, генеруватиме інноваційні проекти і забезпечуватиме розвиток економіки.

Перевага тестування — об'єктивність

— Упродовж 10 років, тобто з дня відродження "Києво-Могилянської Академії", тут використовується особлива система перевірки знань абітурієнтів — тестування. Розкажіть, будь-ласка, як ця система відрізняється від вступних іспитів до інших вищих навчальних закладів?

— Система, що перевіряє знання не з якогось окремого предмета, а загальний рівень обізнаності абітурієнта з багатьох дисциплін, діє лише в Національному університеті "Києво-Могилянська академія". Тестування дозволяє уникнути суб'єктивних факторів, які виникають під час іспитів. Таких факторів дуже багато. По-перше, психологічний. Іспит для абітурієнта — це стресова ситуація, під час якої він не тільки демонструє свої знання, але й взаємодіє з викладачем. З досвіду роботи в інших вищих навчальних закладах знаю, що під час вступних іспитів викладачі працюють переважно не для того, щоб з'ясувати знання абітурієнта, а щоб довести, що він чогось не знає.

Важливий ще один момент. Звичайний екзаменаційний квиток із будь-якого предмета включає 3 чи 4 запитання з певних тем. Чи можна з цих відповідей об'єктивно з'ясувати рівень знань абітурієнта з цього предмета? Звичайно, ні.

— Знання з яких предметів перевіряє тестування?

— В цьому році тест складатиметься з 7 модулів. Це — українська та англійська мови, за вибором література або історія, правознавство, математика, природничі науки (біологія, фізика та хімія — за вибором) та історія Києво-Могилянської академії. Вступ проводитиметься на спеціальності. Тести однакові для всіх спеціальностей, але кожна має свої профільюючі предмети, з яких потрібно набрати не менше 50 відсотків балів.

— Вступне тестування коштує 100 гривень. Чому саме ця сума?

— У цю вартість закладено декілька параметрів. По-перше, опла-

та авторам тестів. Університет замовляє зразки тестів у багатьох фахівців, а потім уже із відповідного спектру складається остаточний варіант тестів. По-друге — це вартість поліграфічних послуг. Крім цього, перевірка проводиться на особливому обладнанні, функціонування якого також потребує певних витрат.

— Вступне тестування до НаУКМА анонімне. Це дозволяє вступати саме тим абітурієнтам, які показали гідні знання, а не тим, хто "має вступити". Що гарантує анонімність тестування?

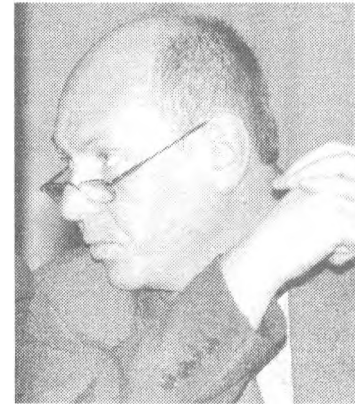
— Кожному абітурієнту надається особистий код, отже, на аркуші з відповідями немає ніяких даних, крім цього коду. Тести зберігаються в абітурієнтів, що дозволить кожному перевірити правильність підрахунку балів. Тим більше, що спосіб підрахунку не приховується ні від кого.

Виникає багато запитань щодо вірогідності дізнатися про питання тестів заздалегідь. Тут гарантом виступає президент НаУКМА В.С.Брюховецький, бо, крім нього, остаточного варіанта тестів до початку тестування не знає ніхто.

— Вячеславе Сергійовичу, восени цього року Академія відзначає 10-річчя з дня відродження. Як змінювалась система тестування за цей час?

— Звичайно, тести за час існування Академії постійно змінювались — кардинально змінилась структура з появою відповідної комп'ютерної техніки, яка забезпечила якісну й оперативну перевірку тестів. Вилучались завдання, які раніше перевірялися вручну і могли трактуватися по-різному. Ми розуміємо, що і сьогодні тестування — це не бездоганний спосіб перевірки знань абітурієнтів, тому ми постійно працюємо над вдосконаленням тестів, окремих блоків та завдань.

Розмову вела **Ольга Прево**, студентка II курсу НаУКМА, соціологія.

Проблема вступу дитини до вищого навчального закладу щороку стає актуальною для багатьох сімей. Аби відповісти на численні запитання зацікавлених, пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з секретарем Приймальної комісії Національного університету "Києво-Могилянська академія" Невінчаним Вячеславом Сергійовичем, який розповідає про особливості вступної кампанії в НаУКМА.

Цього року НаУКМА має для своїх абітурієнтів сенсаційну новину. Відтепер результати будуть відомі в той же день — через 5-7 годин після закінчення тестування. Перевірка вступних тестів проходитиме в актовій залі Академії. Отже, всі охочі зможуть на власні очі побачити, як працює система автоматичної перевірки, і пересвідчитися в надійності анонімного тестування.

Києво-Могилянська — окремий світ, в якому хочеться бути завжди, це не міф. Мабуть, не дано мені зрозуміти відчуття тих, хто вже готовий отримати «прощальний» дипломний папірець і одягти на голову «жалобний» бонет. Але ж дехто до цього вже реально готується. Цікаво, якими ж покидають цей плац спудей?..

28 червня Галина Логінова, як і багато інших, отримала нарешті диплом бакалавра. Захистивши диплом, вона стала «титлованим» філософом. Цього ж року здобула звання лауреата літературного конкурсу Міжнародного благодійного фонду «Смолоскип» у номінації «Проза». Незабаром побачить світ її перша книга «Піщана ріка»... Кажуть, така «класична» Могилянська гуманітарій, який любить вчитися і смакувати пиво, часом ночами пише вірші і не тільки вірші, і не тільки ночами, має купу амбіцій, тому хоче поїхати за кордон, але обов'язково повернутися і жити в Україні, займаючись улюбленою справою.

Світ, у якому хочеться бути завжди

— Незабаром ти отримаєш диплом — епоха «бакалаврату» в твоєму житті закінчується. Поділись, будь-ласка, чим для тебе всі ці роки була Могилянська і що вона залишить у тобі після Конвокації.

— Я дуже хотіла вступити в Могилянську, але з першої спроби мені це не вдалося, і я вступила на філологію в Київський Національний університет ім. Т.Шевченка. Там мені також дуже подобалось, але коли нарешті потрапила в Академію, зрозуміла, що це саме те, що мені потрібно. Коли на першому курсі я поїхала додому на тиждень самостійної роботи, то навіть повернувшись раніше, щоб подивитись, чи стоїть Могила на місці, — так я любила цей університет. Та й зараз люблю, особливо мою рідну кафедру філософії, де працюють такі талановиті, мудрі викладачі.

— То після Конвокації ти нас покидаєш, чи вступаєш на магістерку?

— На магістерку. Хоча також намагатимуся потрапити на магістеріум за кордоном, але хіба що на рік, а потім — знову сюди.

— Звання лауреата конкурсу — це все-таки певний штамп. Ти не боїшся упередженого ставлення з боку читачів твоєї першої книжки?

— Для мене це була єдина можливість її видати. В такому віці, як я, люди ще платять за те, щоб їм видали книгу. А я отримала ще й премію видавництва «Смолоскип». Якби мені видавали таку премію щороку, я щасливо писала б і нічим іншим не переймалась.

— Кілька слів про твою повість «Піщана ріка». Чим для тебе буде її вихід у широкий світ?

— У книгу також увійдуть кілька оповідань. Вони, власне, і є про Могилянську, про ті мої перші курси, заворушення в голові молоді людини, яка врешті усвідомлює, як у неї змінюється світогляд, як вона рос-

те. А «Піщана ріка» — це повість про маленьку 4-річну дівчинку, в неї я вмістила все добре, що може бути в тому житті. Тут перемішалось усе: і давньогрецькі міфи, і сни моїх друзів... До речі, я дуже рада, що мої друзі діляться зі мною своїми снами і всякими галюнами, які до них приходять за різних обставин.

— Які в тебе глобальні плани на власне життя після магістерки? Може, то має бути якась затишна місцина, де ти хотіла би набиратися натхнення і просто писати?

— Ну, так не вийде, бо немає багатого і сильного татка, який би це міг забезпечити... Та і взагалі, це не так цікаво, бо, щоб писати книжки треба жити насправді, а не тільки сидіти в затишній місцині. Має бути багато прожитого, а не прочитаного. А от чим би я насправді хотіла займатися — це викладати філософію. Після викладацької практики я зрозуміла, який це кайф. Я викладала трохи в університеті ім. Драгоманова і провела буквально 2 семінари в нас, у НАУКМА. Тоді ж зрозуміла, що наші студенти — найкращі в світі: вони завжди рвуться в бій, коли студенти-драгоманівці ті семінари просто просипали. Але я також усвідомлюю, що доведеться якось заробляти гроші, бо на викладацьку зарплатню не проживеш.

— А як плануєш відсвяткувати Конвокацію?

— Я думаю, що ми гарно потанцюємо, врешті поспілкуємося як належить із нашими філософами... Бо ще на перших курсах ми завжди збиралися в такий неформальний філософський клуб на одній квартирі, де читали книжки і обговорювали все, що було на душі. Тож думаю, що після Конвокації ми всі зберемося і так дуже добре поговоримо на філософські і просто дружні теми.

Розмову вела *Олеся Струк*, студентка ФСНТ

Як справжній патріот ...

—*Що Вас спонукало поїхати в Америку на магістерську програму? Чим, на Ваш погляд, відрізняється наш магістеріум з економіки від американського?*

—У мене був вибір: або поїхати до Центрально-Європейського Університету, або в Америку. На четвертому році навчання в НаУКМА я працював в американських компаніях, тому хотілося побачити, як мої колеги працюють там.

З досвіду спілкування (маю на увазі рівень питань до моєї наукової роботи, яку я презентував нещодавно тут, і спілкування зі студентами і випускниками програми — П. Суголовим, Р. Піонтківським та ін.), можу сказати, що наші студенти дуже сильні, їх рівень високий, особливо в моделюванні й аналізі. В американців також це все є, але студенти, які в Америці вчать на магістерських програмах з економіки, переважно вихідці з інших країн.

—*Зараз Ви навчаєтесь в Америці в докторантурі. Після отримання там PhD, чи збираєтесь Ви захищатися тут?*

—Думаю, що ні. Звичайно, американське звання доктора можуть в Україні не визнати з бюрократичних причин, але для мене це не головне. Головне — це знання, а не звання. Якщо мене визнають там, то я не думаю, що буду мати проблеми з роботою тут. А викладати я можу і зараз.

—*Свої плани на майбутнє Ви пов'язуєте з науково-викладацькою діяльністю, чи підете в бізнес?*

—Займатися бізнесом тут — несерйозно: для чого було так довго вчитися, а там, в Америці, і своїх бізнесменів вистачає. Хотілося б працювати в науково-дослідній сфері. Мені дуже подобається викладання, тому поки що бачу себе в академічних колах.

—*Згадайте свої найцікавіші моменти студентського життя.*

—В Академії? Цікаво було. Я міг вибирати і слухати багато курсів з історії, яка не була моєю спеціалізацією. Ставлення до нас було якесь особливе.... Атмосфера... Виходиш за браму, наче з теплиці, на сонце чи під дощ. Згадується безліч зустрічей, цікавих людей — всього у 2-3 словах і не скажеш. Особливо яскраво пам'ятаю найкращих друзів, іспити.

—*А хто з викладачів найбільше запам'ятався?*

—Керівником моєї дипломної роботи була Л. Є. Корнілова — прекрасний викладач і людина. Звичайно, пам'ятаю О. Ястремського, А. Єрїну, В. Сопка, І. Лук'яненко, Н. Іванову. Пригадуються також викладачі не тільки з економіки, але і з політології — М. Томенко, О. Гарань, з історії, культурології та філософії — Галенко, Івашина. До речі, дуже гарно пам'ятаю, як слухав курс про створення РУХу пана Брюховецького. Згадую різні моменти студентського життя, семінари, зустрічі з відомими людьми...

—*Що б Ви могли побажати студентам, які прийдуть до нас і які вже вчать?*

—По-перше, не втрачати надії на краще. Багато з них думає, що, закінчивши навчання, не матиме роботи. Робота буде. Звичайно, вона має давати гроші й задоволення, але таку також можна знайти. Хотілося б побажати всім знайти себе в житті, і потім допомагати Академії. Адже ті, хто йде за нами — це своєрідне відображення нас самих, а головне - це майбутнє України.

*Юлія Коломак,
студентка магістерської
програми з політології
НаУКМА*

Андрій Храбан — випускник НаУКМА-97. Магістр з економіки та фінансового менеджменту (Католицький ун-т, Вашингтон, США). Як справжній патріот Могілянки, закінчивши магістерську програму і навчаючись у докторантурі у США (Університет штату Коннектікут), не поривав зв'язків із університетом. Щойно він презентував тут свою наукову роботу, пов'язану з менеджментом інформаційних систем. Андрій прагне наступного року викладати у Києво-Могілянській Бізнес-школі. Під час цього літнього семестру він викладає Операційний Менеджмент у Міжнародному Християнському Університеті (при НЕУ).

«Я співав у нашому хорі в 1996 році. Десь півроку. Зараз хочу витягнути їх до Америки на гастролі за допомогою моїх зв'язків в українській діаспорі у Вашингтоні.»

Програмна подія нашого нового інтерактивного мистецько-освітнього проекту - спільний мистецький проект українських та польських митців «Європейський міф Мазепи в сучасному культурному просторі» (художній керівник та режисер — визнаний в Європі метр вуличних дійств Єжі Зонь) — унікальна форма співпраці між різними театральними інституціями, розкриття різних аспектів урбаністичного простору — вітального суспільного середовища та культурної ідентичності Європи та інших територій, прагнення створити, організувати та розвинути нові форми сучасного театру.

Запрошуємо всіх охочих на прем'єру 24 серпня 2001 року в НаУКМА.

Європейський міф Мазепи

Мазепа у свідомості українців завжди займав особливе місце. Його чільна роль в історії, культурному, політичному житті нації відзначається і на батьківщині гетьмана, і за її межами. Водночас він і по сьогодні лишається фігурою легендарною, окресленою в надто широкому спектрі характеристик, рис, якостей, у категоріях часто полярних, «непримирених». Окрім того, всі разом вони утворюють «міф Мазепи», який у собі фокусує цілий світ найширших поглядів на історію України, її народ, його ментальність тощо.

Наш проект — спроба створити сучасний «міф Мазепи» на схрещенні бачень митців різних країн, творчих шкіл, проте об'єднаних бажанням виявити не лише особисто неповторне в цій постаті, але й загальнолюдське й по сьогодні актуальне. Програмний момент проекту — спроба співставити різні іпостасі Мазепи — і як реальної людини, і як певного міфу, і як художнього образу, залучаючи досвід Юліуша Словацького, Богдана Лепкого, інших митців. Мета проекту — створення системи творчих акцій, які б різнобічно висвітлювали й «дослідили» постать Мазепи. Ми пропонуємо поєднати декілька аспектів: інтелектуальний, сценічно-експериментальний, театральновиробничий. Перший із цих аспектів зреалізовується головним чином у клубі-диспуті, який передбачається організувати за участю журналу «КіноТеатр». На нашу думку, обговорення постаті Мазепи в різних іпостасях, яке здійснюється фахівцями різних сфер гуманітарної науки, сприятиме посиленню суспільної уваги не лише до цієї конкретної постаті, але й до інших феноменів вітчизняної історії та культури. Інший аспект: сценічно-експериментальний — це серія майстер-класів, яку здійснюватимуть творчі керів-

ники проекту, серед яких вирізняється постать Єжі Зоня — визнаного метра популярного на Заході вуличного театру. На цих майстер-класах експериментальні методи театральної гри утворять умови осягання постаті легендарного гетьмана через театральну імпровізацію. Функцією певного творчого «узагальнення» стане власне вуличне дійство, здійснене засобами вуличного театру, яка, з одного боку, має увібрати досвід усіх попередніх етапів роботи, а з іншого — розкриє можливості вуличного театру як особливого (хоча і недостатньо культивованого) типу театральної культури, що генетично єднає досвід і народного, і елітарного мистецтва.

Це вуличне дійство в чотирьох нетотожних варіантах буде послідовно (червень-жовтень 2001) зреалізоване в чотирьох європейських містах — Кракові, Києві, Львові, Варшаві. Другий етап передбачено показати на території Києво-Могилянської академії, поблизу неї — у знакових, сакральних місцях пов'язаних із самим Мазепою, його духовною спадщиною. Саме тут, у наш час, час нової історії України має завершитися цей безпрецедентний марафон, який на основі духовно-творчого пізнання й осягання «міфу Мазепи», через «створення» його нової моделі, рухає процес національної самоідентифікації українців, що лишається найважливішим чинником розвитку України як державної нації. На наше глибоке переконання, за умови підготовки і загальнонародного святкування 10-ої річниці державної незалежності України, цей проект набуватиме додаткової творчої вартості і культурної ваги.

*Олена Замостян,
керівник Культурно-мистецького
центру НаУКМА*

Це не виставка — це життя

Іноді в круговерті подій, роботи й буденщини немає часу заглибитись навіть у власні переживання, побути самим собою. Почуття ж людей, що снують довкола, просто пролітають повз нас, немов опале осіннє листя, підхоплене шаленим вітром модерності. Але ж живе хтось, хто зберігає опале листя. Живуть люди, справа буття яких — колекціонувати миттєвості, настрий, почуття...

Дмитро Санін — фотограф, оператор, випускник КДІТМ ім.Карпенка-Карого, колекціонер людських емоцій та неординарних миттєвостей життя. Його роботи періодично з'являються в різноманітних за спрямованістю виданнях: «Кіно-Театр», «Міжнародний Туризм», «Welcome to Ukraine», «ПіК», «Наш», «Зеркало естетики», «Ева», «Стиль М», «Foto Video». Перша персональна виставка Дмитра «Враження про...» відбулась навесні 1999 року. Минав час, життя вирувало, і друга виставка не забарилась.

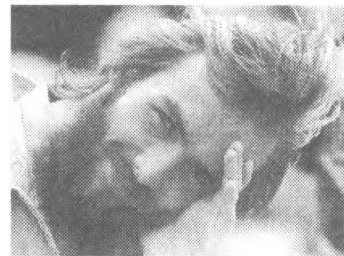
На фотовиставці «Слід можливого», яка нещодавно відбулась у стінах Національного університету «Києво-Могилянська академія», підсумовано результати роботи насиченого подіями 2000 року. Роботи над створенням чергового «архіву» миттєвостей буденного, закарбованих через призму можливого. «Слід можливого» не можна назвати циклом робіт, чи навіть серією — це зібрання фото, яке важко класифікувати.

Сумний одинокий рицар. Що він намагається побачити в даліні, в яку так пильно вдивляється? І чому його очі такі сумні й зосереджені? Немов не бажаючи прислухатись до запитання, невгамовна молодь, в яскравих кольорах глумливої ночі, руйнує забуття лицаря і спокій старовинних львівських двориків зі ще

мокрою білизною на бечівках. Галасливий пес намагається вхопити червоне й важке сутінкове сонце поки загадкові тіні за театральною ширмою таємниче радяться, напевно, про щось соромітьське. Створений хаос змушує жвавого літнього чоловіка, піднявши палець, гаряче розповідати про те, як мусять поводитись виховані собаки та ввічлива молодь. А десь у даліні — на протилежній стіні — несамовито й самозакохано в шаленому таємничому танці звивається тіло, що вже належить не людині, а музиці.

І в круговерті образів губиться відчуття буденності, відчуття виснаженості від повторювальних рухів і думок. Настрій літає від стіни до стіни і, розбиваючись об скло, падає неприємний для того, щоб повернувшись до тьми, змінити напрям і колір, змінити швидкість і смак. Це не виставка — це життя. Різнманітне й безтурботне, сумне й діловите. Життя, в якому можливе іноді перетворюється на соромітьське, а неможливе поглинає тебе з головою і не дає навіть усвідомити, що ти в його полоні. Тут немає пейзажів, чи натюрмортів, немає портретів, чи спровокованих кадрів. Тут усе — настрої, все — відчуття, все — переживання. Решта втрачає сенс і залишається за порогом.

*Тетяна Ільницька,
студентка IV курсу, соціологія,
прес-секретар НаУКМА*

Дмитро Санін,
керівник фотолабораторії
НаУКМА

На світлинах:
роботи
фотохудожника
із серії
«Миті
вічності»

△ На запрошення магістерської програми з економіки відбулась зустріч Карлоса Паскуала, посла США, зі студентами НаУКМА. «What Can Place Ukraine on a Path to Sustainable Growth» — цій темі був присвячений його виступ перед студентами. На думку пана посла, наша держава має значний потенціал для економічного зростання, яке дозволить їй зайняти гідне місце у світі.

△ Завершився конкурс літературно-художніх творів, проведений на відзначення 10-річчя незалежності України та відродження Києво-Могилянської академії під гаслом «Віват, Академіє! Віват, Україно!». Першу премію цього разу не присудили нікому. Другу премію (400 грн.) за зшиток віршів одержала Тетяна Нарчинська, студентка першого року навчання факультету гуманітарних і суспільних наук. Третя премія (300 грн.) за добірку віршів та художньо-біографічну розповідь про Тараса Шевченка дісталась Олесю Кравченку, учню 9-го класу Херсонського колегіуму ім.Є.Маланюка.

△ Рішенням виконкому Співки юристів України декану факультету, завідувачу кафедри міжгалузевих правових наук В.М.Суценку присвоєно звання лауреата другого Всеукраїнського щорічного конкурсу на краще професійне досягнення «Юрист року - 2000» в номінації «Юрист-організатор юридичної науки і освіти». Нагородження відбулося 15 травня 2001 року в Національній опері України.

△ За інтегрованим рейтингом вищих навчальних закладів освіти України-2000 «Софія Київська» визначено 21 кращий вищий навчальний заклад. Третє місце в рейтингу після Київського національного університету імені Тараса Шевченка та Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» займає Національ-

День за днем

ний університет «Києво-Могилянська академія». Друге рейтингове місце займає НаУКМА за результатами опитування молоді.

△ Відбулась зустріч студентів та викладачів факультету правничих наук із народним депутатом України, першим заступником Голови Комітету Верховної Ради України з питань правової політики п. Коліушком І. Б. Тема зустрічі «Судова реформа в Україні». На зустрічі обговорювались питання становлення судової системи в Україні, можливість спілкування з безпосередніми учасниками законотворчого процесу з питань проведення судової реформи та перспектив її проведення.

△ З успіхом пройшла прем'єра вистави студентського театру «LUDUS» «Дванадцята ніч» за однойменною п'єсою У. Шекспіра. Головні ролі виконали: Олександра Ткаченко, Мар'ян Андрусенко.

△ Київський експериментальний театр та студентський театр «LUDUS» взяли участь в урочистостях, присвячених відкриттю та закриттю фестивалю «Київ травневий». У рамках фестивалю відбулась прем'єра вуличної вистави «Між небом і землею», режисера А. Петрова.

△ За участю широкої громадськості в Конгрегаційній залі НаУКМА відбулась презентація книги Володимира-Юрія Даниліва «Солідарність і солідаризм». Книга перекладена з німецької та видана у видавничому домі «КМ Академія».

△ В галереї мистецтв НаУКМА відбулось відкриття виставки творів художника-постмодерніста Олександра Клименка «Сонячна вертикаль радості». На виставці представлені твори з нових проєктів.

△ В Конгрегаційній залі НаУКМА відбувся концерт старовинної музики за участю студентів НаУКМА та Національної Музичної Академії України.

△ В рамках курсу «Україна в Європі» відбулась лекція-зустріч із Тимчасовим Повіреном у Справах посольства Румунії в Україні п. Корнелем Іонеску.

△ В Національному будинку органної та камерної музики виступила з концертом «Духовна музика Європи» хорова капела «Почайна». Концерт присвячений пам'яті відомого диригента, заслуженого діяча мистецтв України, лауреата Шевченківської премії Віктора Іконнікова.

△ В рамках курсу «Україна в Європі» відбулась лекція-зустріч із Надзвичайним і Повноважним Послом Латвійської республіки в Україні п. Андрісом Вілцансом.

△ В Конгрегаційній залі НаУКМА відбувся випускний вечір учнів «Києво-Могилянського колегіуму». В самостійну дорогу вирушило 64 вихованці. Напутнє слово випускникам сказали віце-прем'єр міністр Кабінету Міністрів України Володимир Семиноженко, директор колегіуму Олександр Ковальчук, вчителі та батьки випускників.

△ В галереї мистецтв НаУКМА відбувся вечір пам'яті видатного українського кіноактора, режисера, кінодраматурга Івана Миколайчука. У програмі вечора - відкрито фотовиставку, присвячену митцеві, презентовано книгу «Поетичне кіно: заборонена школа», яка побачила світ у редакції журналу «Кіно-Театр».

Публікацію «Постфактуму» підготували кореспонденти Тетяна Ільницька та Наталя Данилюк

Можливість проявити себе

Перший міжвузівський конкурс ерудитів — знавців права був не тільки змаганням сміливих і запальних, але й прекрасним святом для всіх, хто пов'язав кар'єру і життя з правничою наукою і професією.

Ідея конкурсу полягала у проведенні інтелектуального брейн-рингу серед майбутніх правників. Особливої гостроти турнірові надавала участь команд з інших вищих навчальних закладів — Київського університету права при Інституті держави і права ім. В. Корещького, Національного університету ім. М. Драгоманова, Київського інституту туризму, економіки і права та збірної команди інтернів Верховної Ради України, які проходять стажування в НАУКМА.

І все ж таки високоповажний ареопаг (журі з 11 видатних особистостей, майже суд присяжних!) розставив крапки над «і» та визначив ієрархію місць 8 команд-учасниць.

І місце виборола команда «Tutti Frutti» (НАУКМА): Артамонова Катерина, Замніус Віталій, Ковриженко Денис, Нечипоренко Андрій, Покотило Олексій, Тертичний Тарас, капітан Котляр Дмитро; II місце — команда «Інтернова» (інтерни Верховної Ради України): Радченко

Віктор, Дейнеко Євген, Дубас Руслан, Карнацук Тетяна, Русанюк Золтан, Самадов Максим, Совгиря Ольга, капітан Перегінець Марія; III місце — команда «Ulriani» (Ульпіани) (НАУКМА) — Гуля Леоніла, Даневич Борис, Кірпач Андрій, Лузан Максим, Фодчук Анатолій, Черевко Антоніна, капітан Назаренко Максим. Команди-переможці одержали дипломи I, II і III ступенів та цінні подарунки — комплекти найновішої правничої літератури, серед якої — словники законодавчих термінів, юридична енциклопедія тощо (близько 20 книжок одержав кожний член команди).

Спеціальними сертифікатами та призами нагороджено: найкращого капітана команди — Котляра Дмитра (студент III курсу ФПвН); володаря титулу «Найкращий знавець права» — Артамонову Катерину (студентку III курсу ФПвН НАУКМА); команду «Астіо» (Дія) (Київський університет права при Інституті держави і права НАН України) — капітан Бигич Олена (магістрант) за найкращу презентацію команди,

кмітливість, оригінальність і дотепність; команду ТЗОВ «Смушок» (НАУКМА) — капітан Абрамов Ярослав (II курс) та автора найвдалішого юридичного жарту Затулія Миколу; авторів найцікавіших запитань — Бигич О., Олійник С., Горностаєв К., Цимбаленко О. (Київський університет права при Інституті держави і права); авторку відповіді на найскладніше запитання — Совгирю Ольгу (інтерна Верховної Ради України).

І хоча п'ять інших команд («КЛЮБ», ТЗОВ «Смушок», «Акція», «КІТЕП», «Феміда») берегли в серці легкий смуток, але широко вітали переможців, тим паче, що призи і чудові подарунки отримали всі, хто протягом майже 5 годин конкурсу чесно боровся і не шкодував зусиль.

Усі учасники конкурсу, журі й вболівальники висловлюють широкую подяку головному ініціатору та організатору свята — керівнику наукового проекту «Правничка лінгвістика» — Наталі Артикуці, яка вклала в нього частку своєї широкі душі; а також нашим спонсорам: Центру правової реформи і законопроектних робіт при Міністерстві юстиції України (особисто О. Богачовій, І. Козінцеву), Центру правничих студій при Українській правничій Фундації (Ю. Зайцеву), видавництву юридичної літератури «Юрінком Інтер» (Л. Ковальській, Е. Демському, Г. Яструб), журналу «Право України» (О. Святоцькому, А. Полешко), видавництву «Основа» (В. Рудіку), Інституту держави і права ім. В. Корещького НАН України (Ю. Шемшученку, С. Бобровник, В. Горбатенку), Міжнародному благодійному фонду відродження КМА (В. Кобзарю), СП «Секунда» (К. Ісаєву, О. Мотузкову) та ДП «БКС-Соки» (В. Берулава, Е. Цибуля), чия допомога була приємною і доречною.

*Антоніна Черевко,
студентка ФПвН*

28 червня кожного року в Університеті відбувається головна подія року – Конвокація – так із давніх-давен називалося святкування випуску.

З часу відродження Києво-Могилянської Академії повернулась і ця традиція. Зараз це – не просто випускний вечір для студентів, а неповторне свято науки, освіти та молоді.

До цього величного родинного свята готуються всі: і випускники, і викладачі, і студенти молодших курсів, й адміністрація. Тому культурна програма свята – захоплююча і різноманітна. Традиційною вже стала акція "Григорій Сковорода – наш випускник", під час якої процесія студентів і випускників знов одягне бонет випускника на світлу голову філософа Григорія Сковороди, що на Контрактовій площі. Від випускників віншувати Сковороду будуть бакалаври Катерина Поліщук (*Факультет гуманітарних та суспільних наук*) та Зоряна Скалецька (*Факультет правничих наук*).

Ввечері стіна, що відділяє перше містечко від лікарні, знову розквітне яскравими фарбами та побажаннями випускників "братом своїм молодшим" – Стіна Побажань оживе.

А далі культурна програма. І звичайно, така ж різноманітна, як і самі випускники. Це концерт старовинної музики, виставка робіт Олександра Клименка, інсталяції Київського Експериментального театру, молоді талановиті групи "Забіч" та "Одрі", ді-джеї Gala Радіо, казковий феєрверк. Одним словом, буде весело!

506 випускників в цей день одягнуть мантиї і... Полинуть думками в далеку вись, як ті кульки, що їх традиційно в день Конвокації випускають зі стін Академії.

Вітаємо Вас зі святом! Най синіє небо і кличе казкова далина!

83325

UKMA Library * Book

0406051